Всеукраїнська асамблея докторів наук з державного управління
Міжрегіональна Академія управління персоналом
Національна служба посередництва та примирення
Всеукраїнська Академія Наук Публічного Управління

МАТЕРІАЛИ
Міжнародної науково-практичної конференції

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ВИМІР РЕФОРМУВАННЯ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ В УКРАЇНІ

22 листопада 2019 р.

Київ 2019

УДК 35.08 (477)

Рекомендовано до друку Вченою Радою Навчально-наукового Інституту міжнародних відносин та соціальних наук Міжрегіональної Академії управління персоналом (протокол № 10 від 30.10.2019 р.)

Європейський вимір реформування публічного управління в Україні: матеріали Міжнародної науково-практичної конференції (22 листопада 2019 року) / за заг. ред. О. І. Пархоменко-Куцевіл. — К.: МАУП, 2019. — 97 с.

У збірнику публікуються матеріали доповідей учасників Міжнародної науково-практичної конференції "Європейський вимір реформування публічного управління в Україні" щодо проблем розвитку публічного управління через європейський вектор.

Розраховано на фахівців державного управління, працівників органів державної влади та місцевого самоврядування, науковців, викладачів, слухачів вищих навчальних закладів, які отримують освіту за спеціальністю "Публічне управління та адміністрування".

© Міжрегіональна Академія управління персоналом (МАУП), 2019

ЗМІСТ

Р. М. Абдулов, Н. В. Житник
Шляхи розвитку підприємництва в малому місті 7

І. В. Аль-Атті
Теоретико-методологічні особливості дослідження розвитку публічного управління 10

М. В. Андрієнко, І. В. Жукова, А. І. Каршиєва
Впровадження стандартів медіації для підвищення якості надання соціальних послуг 13

О. Н. Биковська
Модель 5р у сфері громадського здоров'я: наукові підходи та кращі практики 16

О. П. Бойко
Професіоналізація учасників виборчих процесів 19

В. І. Гурковський, С. Ф. Дмитрук
Аналіз стратегування безпекового середовища як пріоритетне завдання державного управління у сфері воєнної безпеки 23

М. В. Долгіх
Модернізація управління системою охорони здоров'я: теоретичний аспект 26

І. О. Іоанно
Впровадження професійного інформаційно-комунікаційного інструментарію в публічному управлінні 30

Ю. Г. Кальниш
Проблеми функціонування та перспективи розвитку наукової галузі "Державне управління" в Україні 33

Канан Аюб
Формування антикорупційних органів державної влади в Монголії 37

Т. О. Костюк
Європейський досвід публічного адміністрування транскордонними процесами у вищій освіті 39

М. В. Кравченко
Проблеми та перспективи вітчизняної пенсійної системи 44

Є. В. Кривець
Зміст поняття "механізм державного управління" 47

М.В. АНДРІЄНКО
д-р наук з держ. упр., доц., УкрНДІЦЗ

І. В. ЖУКОВА
канд. наук з держ. упр., доц., ННІМВСН МАУП

А. І. КАРШИЄВА
докторант МАУП

ВПРОВАДЖЕННЯ СТАНДАРТІВ МЕДІАЦІЇ ДЛЯ ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ НАДАННЯ СОЦІАЛЬНИХ ПОСЛУГ

Основними рамковими документами, які регламентують державні соціальні гарантії та зобов'язання, що формують політику стосовно них, є Закон України "Про соціальні послуги" № 2671-VIII від 17.01.2019 та Державний стандарт соціальної послуги посередництва (медіації). Зважаючи на роль соціальних послуг у забезпеченні державних соціальних гарантій та зобов'язань, науковці пропонують виділяти таку окрему функцію державних органів влади як державне управління у сфері надання соціальних послуг із посередництва, тобто діяльність держави, що здійснюється органами державної влади для забезпечення умов щодо розроблення та виконання законодавчих актів, власних рішень і завдань, спрямованих на раціональне та ефективне використання наявних ресурсів.

Медіація є доволі актуальною темою для обговорення в українських державно-управлінських колах. Актуальність теми посилюється і тому, що Європейське співтовариство рекомендує впровадити медіацію і закріпити її на законодавчому рівні як один із основних методів альтернативного вирішення спорів на досудовому етапі, або під час судового розгляду. Про актуальність та корисність медіації, необхідність її закріплення у конкретному законодавчому акті свідчать її переваги, цілі та завдання.

При проведенні судової реформи, основи про медіацію та медіаторів були включені у процесуальні кодекси, а Міністерство соціальної політики України затвердило Державний стандарт соціальної послуги посередництва (медіації). Таким чином, медіація була визначена як соціальна послуга, хоча нині діючий Закон України "Про соціальні послуги" № 2671-VIII від 17.01.2019 прямо про неї не говорить, але вже до нового Закону України "Про соціальні послуги", який набере чинності у 2020 році, медіація включена як базова соціальна послуга.

Відповідно до названого стандарту, посередництво (медіація) — це метод розв'язання конфліктів/спорів, за допомогою якого дві, або більше, сторони

конфлікту/спору намагаються, у межах структурованого процесу, за участю посередника/медіатора, досягти згоди для його розв'язання. Медіатор допомагає сторонам налагодити комунікацію, пояснити одна одній своє бачення конфлікту/спору, визначити шляхи його розв'язання, проаналізувати та, за необхідності, скорегувати можливі варіанти рішення, домовленості, а також досягти згоди щодо розв'язання конфлікту/спору та/або усунення/відшкодування спричиненої шкоди.

Основні заходи, що становлять зміст соціальної послуги посередництва (медіації), форми роботи та орієнтовний час для їх виконання, передбачають:

- допомогу у врегулюванні конфліктів;
- ведення переговорів;
- опрацювання шляхів та умов розв'язання конфлікту.

Соціальна послуга може надаватись у обсязі від 1 до 12 зустрічей, тривалістю до 3 годин кожна. Кількість і тривалість зустрічей може бути збільшена за потреби отримувачів послуг. Суб'єкт, котрий надає соціальну послугу, формує особову справу, яка містить:

- копії листів-запрошень на посередництво з відміткою про їх направлення;
- згоду про застосування посередництва (медіації);
- договір про надання соціальної послуги;
- індивідуальний план надання соціальної послуги;
- засвідчену підписами сторін заяву у довільній формі про досягнення згоди у вирішенні конфлікту/спору;
- письмову відмову учасників процесу від подальшого проведення посередництва (медіації) у довільній формі, бажано із зазначенням причин відмови для подальшого узагальнення.

Тобто, діючий стандарт значно обмежує розуміння медіації та сферу її застосування порівняно із законопроектом, тому дійсно потрібне правове регулювання цього питання. Є відмінні позиції порівняно природи терміна "медіація". Шумова К. визначає медитативну процедуру як діяльність уповноважених осіб, спрямовану на примирення сторін і гармонізацію соціально-економічних відносин у суспільстві, а інститут медіації — як сукупність правових норм, які регламентують цю діяльність [1].

Калашникова С. формулює визначення процедури медіації як одного з елементів єдиної системи врегулювання і вирішення правових спорів, що представляє собою незалежний позаюрисдикційний засіб врегулювання правового спору, шляхом переговорів сторін за сприяння нейтральної особи — медіатора [2].

Михайловою О. зроблений висновок про те, що процедура медіації може використовуватися поряд (а не альтернативно) з двома самостійними способами захисту права — державним судочинством і третейським розглядом [3].

Єременко Г. наголошує, що процедура медіації є "економією часу у розгляді спору, це підвищення виконання рішення, адже є статистика , що судові

спори виконуються в межах 2%. Це також збереження відносин між сторонами" [4].

07 серпня 2019 року у Сінгапурі була підписана Конвенція ООН "Про міжнародні угоди за результатами медіації" — Сінгапурську Конвенція. Конвенція матиме вплив на зміни законодавства України. Один із наслідків для держави — це необхідність прийняття внутрішнього законодавства, яким має регулюватись медіація в державі [5].

Список використаних джерел

1. Калашникова С.И. Медиация в сфере гражданской юрисдикции: автореферат диссертации кандидата на соискание ученой степени кандидата юридических наук: 12.00.15 / Калашникова Светлана Игоревна; [Место защиты: Ур. гос. юрид. акад.]. — Екатеринбург, 2010. — 26 с.
2. Шумова К.А. Принципы медиации: диссертация кандидата на соискание ученой степени кандидата юридических наук: 12.00.15 / Шумова Кристина Александровна; [Место защиты: Саратовская государственная юридическая академия]. — Саратов, 2016.- 196 с.)
3. Михайлова Е.В. Процессуальные формы защиты субъективных гражданских прав, свобод и законных интересов: судебные и несудебные: диссертация на соискание ученой степени доктора юридических наук: 12.00.15 / Михайлова Екатерина Владимировна; [Место защиты: Институт государства и права РАН]. — Москва, 2013. — 400 с\
4. "Check Point" інтернет-видання "Медіація як один з ефективних засобів вирішення фіскальних спорів та налагодження партнерських стосунків між владою та бізнесом" 18.11.2018
5. Інформаційний портал Uteka.ua [Электронний ресурс]. Режим доступу:https://uteka.ua/ua/publication/news-14-novosti-zakonodatelstva-1-uproshhenno-uregulirovanie-mezhdunarodnyx-sporov-po-rezultatam-mediacii?from=balance.ua